

DET KONGELIGE
BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENT

I følge liste

Deres ref

Vår ref
200902327-/MKS

Dato
18.09.2009

Endringer i forskrift om tilskudd til frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner

Vedlagt følger forskrift av 29. november 2007 om tilskudd til frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner, med endringer av 15. september 2009. Endringene i forskriften trer i kraft straks, og vil således bli gjort gjeldende fra og med tilskuddsåret 2010.

Forslag til endringer i forskriften har vært på høring. Departementet har vedtatt endringer i forskriften i samsvar med forslaget i høringsutkastet.

Endring i forskriften § 2 første ledd

I forskriften § 2 første ledd er det lagt til et nytt siste punktum hvor det fremgår:

"Forskjellsbehandling som er nødvendig for å oppnå et saklig formål, og som ikke er uforholdsmessig inngripende overfor den eller de som forskjellsbehandles, anses ikke å være i strid med kravet i bokstav c)."

Endringen innebærer at en forskjellsbehandling i forhold til likebehandlingsgrunnlagene i § 2 første ledd c) må oppfylle kravene til nødvendighet, saklighet og forholdsmessighet. Endringen er i samsvar med diskrimineringsloven, hvor det i § 4 benyttes en lignende formulering.

Som generell rettleddning til vurderingen av kravene vises til departementets høringsbrev av 24.06.09, samt til forarbeidene til endringer i bl.a. likestillingsloven og arbeidsmiljøloven, Ot.prp. nr. 79 (2009-2009), og til forarbeidene til diskrimineringsloven, Ot.prp. nr. 33 (2004-2995). Departementet har tatt utgangspunkt i

disse forarbeidene hva gjelder føringene som følger nedenfor.

Hvorvidt et formål er "saklig", vil bero på en konkret vurdering av om formålet anses rimelig og legitimt. Videre må det vurderes om formålet er av en slik art at prinsippet om likebehandling bør vike. Forskjellsbehandlingen må være "nødvendig" for å oppnå formålet. Foreligger det andre ikke-diskriminerende handlingsalternativer som er egnet til å oppnå formålet, vil dette være et sterkt argument for at forskjellsbehandlingen ikke er nødvendig. Selv om midlene som er valgt for å oppnå formålet er nødvendige, må de ikke være "uforholdsmessig inngripende" overfor den eller de som rammes. Følgelig må det foretas en proporsjonalitetsvurdering mellom mål og middel. Kravene til saklighet, nødvendighet og proporsjonalitet er vilkår som alle må være oppfylt for at forskjellsbehandlingen skal kunne tillates.

Hvorvidt forskjellsbehandlingen er saklig, nødvendig og ikke uforholdsmessig inngripende vil måtte vurderes opp mot den enkelte organisasjons formål. Det vil for eksempel kunne være saklig forskjellsbehandling dersom en organisasjon for pikekor ikke åpner for medlemskap for gutter. Det vil også kunne være saklig forskjellsbehandling dersom en organisasjon som er opprettet med formål å ivareta spesielle nasjonaliteters fellesskap og kultur, setter som vilkår at medlemmene skal ha en nærmere bestemt nasjonal opprinnelse. Etter departementets oppfatning vil det imidlertid neppe kunne være saklig forskjellsbehandling dersom en organisasjon utelater visse grupper medlemmer på bakgrunn av økonomiske vurderinger.

Det vil også kunne være saklig for en organisasjon med et religiøst formål å nekte medlemskap til personer som ikke bekjenner seg til samme religion som organisasjonen er opprettet for. En forskjellsbehandling på bakgrunn av religion må kunne begrunnes i troslæren som gjelder for trossamfunnet. Som vist til i høringsbrevet må det avgrenses mot handlinger begrunnet i for eksempel fordommer mot homofile og stereotype oppfatninger om kvinner og kjønnsroller. Organisasjonene må således godtgjøre at den forskjellsbehandling som foretas er forankret i trosgrunnlaget.

Det er organisasjonene selv som i første omgang må vurdere om det er saklig grunn for forskjellsbehandling, men Fordelingsutvalget og departementet vil på vanlig måte gjennom søknadsbehandling, klagebehandling og kontroll kunne overprøve organisasjonens vurdering.

Endring i forskriften § 2 første ledd c)

Tilføyelsen av siste setning i § 2 første ledd, jf. ovenfor, innebærer at adgangen til forskjellsbehandling vil gjelde generelt i forhold til alle likebehandlingsgrunnlagene i § 2 første ledd c). Hensynet til religionsfrihet blir dermed ivaretatt gjennom den generelle adgangen til saklig forskjellsbehandling, og "religion" er derfor tatt inn som et likebehandlingsgrunnlag i § 2 første ledd c).

Endring i forskriften § 2 første ledd d)

Paragraf 2 første ledd d) har fått følgende formulering:

”Tilskudd kan gis til frivillige landsomfattende organisasjoner som ved sine vedtekter:
d) *sikrer at også medlemmer under 15 år har arenaer hvor de kan fremme sine synspunkter eller øve innflytelse over arbeidet i organisasjonen.*”

Endringen er i samsvar med intensjonen med bestemmelsen som er at organisasjonen ved sine vedtekter viser til at også barn og unge under 15 år har mulighet til å la sine synspunkter bli hørt. Endringen er også i samsvar med Fordelingsutvalgets praktisering av bestemmelsen.

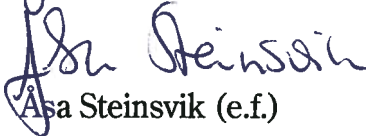
Endring i forskriften § 40

Mandatperioden for Fordelingsutvalgets medlemmer er økt fra to til tre år, jf § 40 tredje ledd.

Begrepsoppklaringer i forskriften

I forskriften har det ved en inkurie enkelte steder blitt benyttet feil begrep. Det er nå foretatt opprettinger slik at begrepet ”sentralstyre” er rettet til ”*sentralledelse*”, og ”brutto poeng” er rettet til ”*grunnpoeng*”, jf. for eksempel § 16.

Med hilsen

Åsa Steinsvik (e.f.)

Mette K. Solum

